

2/2019

POHJAN TÄHTI

POHJAN TÄHTI 100-VUOTTA

JUHLAEDITION

LPKJ

Johannes Miesmaa

ALPKJ

Riku Niemelä

LUOTSIT

SPO: Kaisa-Leena "Kaikku"

Väisänen

SKO: Henna Juusola

TAO: Emilia Körkkö

SMO: Anniina Haanpää, Heikki

Martikainen

VLO: Heidi Silvén

Aikuisvastaavat: Tarja Kankaanpää,

Saana Korkiala

INSTAGRAM:

@pohjanveikot

SNAPCHAT:

@pohjanveikot

Päätoimittajat:

Maarit Kujansuu

Piia Jolanki

Toimittajat:

Aada Rehnberg

Eveliina Arvola

Jenni Impola

Valtteri Kuorilehto

Sara Lantto

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Painavaa Sanottavaa..... 3

Mitä kuuluu..... 5

World Scout Jamboree..... 8

Seipi I 9..... 12

SMAV XVIII..... 14

Arkiston helmi..... 17

Sudenpentujen kuulumisia..... 18

Pykällys..... 19

Sinne, tänne, tuonne ja

takaisin..... 20

Niihä oli..... 22

Somepoiminta..... 23

Pohjan Tähti on Oulun NMKY ry:n
partiolippukunta Pohjan Veikkojen
virallinen jäsenlehti.

LIPPUKUNNAN NETTISIVUT:

pv.onmky.fi

POHJAN TÄHTI NETISSÄ:

pv.onmky.fi/pohjantähti

JUTUT LEHTEEN:

pohjantahti.pv@gmail.com

Etu- ja takakansissa: Vanhoja Pohjan
Tähtien kansia vuosien varrelta

PAINAVAA SANOTTAVAA

Tervetuloa upouuden Pohjan Tähti -lehden pariin!

Tiedätkös, mitä erikoista tässä lehdessä on, jota juuri luet? Tämä lehti juhlistaa Pohjan Tähdän satavuotista taivalta! On siis kulunut sata vuotta siitä, kun Pohjan Veikot saivat ihan ensimmäisen Pohjan Tähdän käsiinsä vuonna 1919, vain kaksi vuotta lippukunnan perustamisen jälkeen. Lehdellä on ehtinyt olla monen monia toimittajia ja päätoimittajiaakin kuluneiden sadan vuoden aikana. Minä itse astuin melko tuoreena Pohjan Veikkona vastikään päätoimittajan saappaisiin Piian kaveriksi ja voin sanoa, että paljon on tutustumista lehteen!

Me koitimme toimituksen kanssa etsiä teille kaikkien aikojen ensimmäistä Pohjan Tähteä, mutta valitettavasti emme löytäneet. Harmillista kyllä, on mahdollista, ettei sellaista enää ole olemassakaan. Vuonna 1944 Oulu oli nimittäin tullessa. "Siskoni näki ilmavalvontatornista noin 200 kilometrin päästä palojen kajastuksen taivaanrannalla" kertoi Sven Romar Kalevan muistelmissa (Oulun pommitus - muistelmä 75 vuoden takaa, Kaleva 21.2.2019). Niin valtava tulipalo riehui Oulussa. Kun neuvostoliittolaiset pommittivat Oulua, tuhoutui iso osa kaupungista ja siinä mukana myös reilun 20 vuoden Pohjan Tähti -lehdet.

Luuletko, että isoisän vintillä saattaisi tämä satavuotias lehtivanhus oleilla? Miten upeaa olisikaan, jos ilmiantaisit vanhan Pohjan Tähdän ja antaisit meidän skannata sen muillekin luettavaksi!

Lehti on muuttunut toimittajien ja päätoimittajien matkassa. Yksi merkittävä muutos tuli 2000-luvun alkupuolella, kun lehti sai mustavalkoiseen ilmeeseensä hieman päivitystä ja alkoi ilmestyä värillisillä kansilla. 100-vuotisjuhlan kunniaksi kansien lisäksi Pohjan Tähti saa värit nyt myös

sivuihinsa! Tässä lehdessä on mukana uutta ja vanhaa, ja toivomme että juuri sinä viihdyt sen parissa!

Haluamme koko Pohjan Tähdän toimituksen voimin toivottaa oikein rauhaista ja iloista joulun aikaa, sekä onnea uudelle vuodelle 2020!

*Päätoimittaja
Maarit Kujansuu*

PJPK #29, minä ja vartiokaverini Janne Yrjänäinen

MITÄ KUULUU?

”Mitä kuuluu?” on juttusarja, jossa kerrotaan muualla asuvan pohjanveikon kuulumisia. Tässä jutussa kuulemme YMCA-yhteys henkilön Hanna Koskelan kuulumisia.

Hanna Amerikan Jamboreella

Miten sinulla menee tällä hetkellä?

Kiitos kysymästä, hyvin menee! Aurinkoinen, talvinen sunnuntaipäivä menossa ja kiva viikonloppu takana.

Miksi aloitit partion?

Aloitin partion siskoni Mäyrän (Marian) kannustamana 9-vuotiaana. Alun perin epäilytti liittyä partioon, koska pitäisi käydä huussissa, mutta onneksi siitä pelosta pääsi ajallaan ohi. Tällä seikkailulla edelleen ollaan.

Kauanko olet ollut Pohjan Veikoissa? Entä oletko edelleen aktiivinen pohjan veikko?

Vaikka asun nykyään Helsingissä, identifioin itseni edelleen pohjanveikoksi, eikä minulla ole täällä toista lippukuntaa. Olen ollut PV:n jäsen koko partiopolkuni ajan, laskin nyt että jo 16 vuotta! Olen ollut etänä mukana toiminnassa mm. avustusvastaavana toisen etäjäsenen Salla Hakokönkään kanssa sekä YMCA-yhteys henkilönä. Tulihan tuossa myös PV:n 100 v. juhlaleiri järjestettyä Rikun kanssa 2017.

Oletko jossain lippukunnassa tai piirissä aktiivisena tällä hetkellä? Jos olet, mikä on sinun nykyinen partiopesti/-pestit?

Olen ollut Y-Scouts työryhmässä puheenjohtajana, mutta väistymässä siitä v. 2020 aikana. Y-Scouts on siis YMCA:n/YWCA:n piirissä toimivien partiolippukuntien yhteinen verkosto. Lippukunnista on koottu edustus työryhmään, jota johdan ja, jonka kanssa toteutetaan sekä kehitetään

toimintaa. Väistyn pestistä, sillä aloin Tampereen Kotkista Pyry Nurmilon kanssa ESG Jamboreen leirinjohtajiksi. ESG Jamboree järjestetään Suomessa v. 2021. Siitä tulee mahtavaa! Lisäksi olen ensi kesänä menossa Eurojamboreelle Puolaan leirilippukunnanjohtajana. Minun leirilippukunnassani onkin myös pohjanveikkoja.

Missä asut nykyään ja minkä takia jouduit muuttamaan?

Asun Helsingissä ja muutin aikoinaan opiskelemaan restonomiksi. Valmistumisen jälkeen olen jäänyt töihin tänne. Tällä hetkellä työskentelen isossa toimistorakennuksessa aulapalvelukoordinaattorina.

Jouduitko muuttosi takia lopettamaan jonkun pestin lippukunnassa? Jos jouduit, niin minkä ja miltä se tuntui?

Olin silloin seikkailijajoukkueen johtajana ja jouduin sen lopettamaan. Olihan se haikeaa, mutta onneksi on pestejä, jotka eivät vaadi viikottaista läsnäoloa.

Mikä on pohjan Veikoissa parasta? Entä mitä sinulla on Pohjan Veikkojen toiminnassa ollut ikävä, kun olet ollut poissa?

Parasta on yhteisöllisyys ja tavoitteellinen laadukas toiminta. Ikävä on kunnan metsäleirejä, kavereita ja hauskoja juttuja. Aina on huippua laittaa oma pv-huivi kaulaan!

Mitä sinun mielestäsi muiden lippukuntien pitäisi ottaa opikseen Pohjan Veikkojen toiminnasta?

Meidän samoaja- ja vaeltajatoiminnasta. On niin hienoa, että nuoria riittää ja he viihtyvät toiminnassa. Aina kaikki ihmettelevät, miten meillä voi olla niin paljon samoajia. Lisäksi minusta on hienoa, miten toimintaa halutaan kehittää ja viedä eteenpäin eikä tyydytä siihen, että "aina on asiat tehty näin".

Mitä sinusta Pohjan Veikkojen tulisi ottaa opikseen muilta lippukunnilta?

Ehkä voitais olla parempia leikkimään etenkin niitä tutustumisleikkejä.

Kuulin täällä Helsingissä, että jotkut lippukunnat myyvät joulukuusia, voisikohan sellaista ajatella myös meille varainhankinnaksi?

Kerro parhaasta partiomuistostasi.

Parhaimpiin muistoihin menee ehdottomasti ainakin meidän 100v. juhlaleiri.

Oli hienoa, kun pitkän suunnittelun jälkeen olimme Lapissa leireilemässä.

Lisäksi kansainvälisistä tapahtumista on paljon myös hyviä muistoja.

Valteri Kuorilehto

Kuva: Hanna Koskela

Amerikan Jamboreen leiritunnelmaa

Kuva: Lasse Roiha

WORLD SCOUT JAMBOREE 15.7- 3.8.2019 Yhdysvalloissa

Kesällä Pohjan Veikoista lennähti rapakon toiselle puolelle kymmenkunta partiolaista. Leiriläisiä Jampilla olivat viimeisen vuoden tarpojat sekä samoajat, ja vaeltajia vanhemmat mahdollistivat työllään itse Jamboreen.

Maailmanjamboree on joka neljäs vuosi järjestettävä kaikkien maailman partiolaisten yhteinen suurleiri, joka pidettiin tällä kertaa Amerikan Länsi-Virginian-osavaltiossa. Osallistujia oli hurjat 47 000, jotka tulivat 152:sta maasta. Meitä väiskipäisiä suomalaisia paikalla oli noin 900.

Suurin osa meistä aloitti leirin viikkoa aiemmin huimalla oheismatkalla Amerikan länsirannikolla. Kiersimme paikallisen oppaamme kanssa New Yorkin, Washington DC:n sekä Philadelphian. Kävimme katsomassa perineiset nähtävyydet sotamuistomerkeistä vapaudenpatsaaseen helleaallon riepottelemana. Vietimme myös päivän Yhdysvaltojen suurimmassa sisävesipistossa amerikkalaiseen perinteiseen tapaan massiivisissa vesiliukumäissä.

Peppi, Lilja, Unna, Sara ja Rebekka oheismatkalla kuvattuna

Paikallinen ruokakulttuuri tuli matkalaisille erittäin tutuksi jo muutaman pannukkuamiaisen

jälkeen. Bussikiertueemme vei meidät myös Hershey'n suklaatehtaaseen, jossa pääsimme lähinnä eskarilaisille suunnattuun kierrokseen suklaan valmistamisesta ja sen oikeaoppisesta syöntitavasta. Mukaan koko oheismatkaan mahtui vähänisiä öitä, pyykinpesun ihmeitä sekä bussikaraokea. Näillä eväillä oli hyvä aloittaa maailmanjamboree.

Jamboreen juhlahumua saatiin kokea useaan otteeseen

Itse leirille saavuttuamme Länsi-Virginian vuoristoilmasto näytti voimansa ja kasasimme teltoja kaatosateessa. Onneksemme naapurin jenkkipojat olivat apunamme. Yövyimme kahden hengen teltoissa, joissa oli tietysti Amerikan malliin retkisängyt. Elämää helpottivat myös ilmainen wifi, vedettävät vessat sekä maitokärryt. Päivittäiset ruokaostokset suoritimme lähellä olevassa leirimarketissa, josta oli

hankala löytää ruoka-aineita ilman sokeri- tai lisäainekuorrutuksia. Teimme ruuat lähtökohtaisesti itse, mutta lounaan (välipalan) otimme mukaan ohjelmiimme. Tekemistä oli runsaasti ja pienet vapaa-ajat kuuluivat nyrkkipyökätessä, ruokaa tehdessä sekä hygieniasta huolehtiessa. Kylmän suihkun sanotaan kaunistavan, mutta kahden viikon kokemuksella tuloksia ei syntynyt.

Aktiviteettejä oli laidasta laitaan.

“ Suosituimpia ohjelmia olivat vajjeriliu'ut, koskenlasku sekä aseella ampuminen.

Jonot vaihtelivat 10 minuutin odotuksesta viiteen tuntiin auringossa kärvistelemiseen. Saimme vapaasti valita minne menimme, kunhan joku tiesi missä huitelimme. Suosituimpia ohjelmia olivat vajjeriliu'ut, koskenlasku sekä aseella ampuminen. Lisäksi useat kiersivät keskustelupainotteisissa laaksoissa, joissa he pääsivät tutustumaan eri uskontojen, maiden ja kulttuurien tapoihin ja näkökulmiin. Monille antoisinta reissussa olikin uudet tuttavuudet ja kokemukset.

Noin puolessa välissä leiriä Länsi-Virginiaan iski Suomen

mittakaavassa melkein hirmumyrsky, jolloin leiriportteja ja telttoja lenteli taivaan halki. Kyseinen myräkkä antoi hyvän sauman tutustua uusiin ihmisiin sateensuojia etsiessä. Sara ystävineen kävi keskustelun kahden bolivialaisen kanssa partiosta ja ylipäätään Suomen vähäsanaisen ja Bolivian vieraanvaraisen kulttuurien eroista. Tottakai samalla swopattiin merkkejä ja käsitöitä muistoksi. Sillä aikaa Heidi oli muutamana

“ Kyseinen myräkkä antoi hyvän sauman tutustua uusiin ihmisiin sateensuojia etsiessä.

Aada ja Hugo Jamboreella

muun kanssa leirin korkeimmassa kohdassa, kolme kiloa metallia päällään odottelemassa leirin pisimpään vaijeriliukuun pääsyä. Luultavasti jokaisella on oma tarinansa, missä on viettänyt kyseisen myrskyn.

Jamboreella pidettiin avajaiset, keskijäiset ja loppujuhla, joissa koko leiri kokoontui yhteen päälavan ympärille. Näimme huikeita puheita ja vielä mahtavampia musiikkiesityksiä. Kaikilla oli omat suosikkinsa, mutta kirjoittajien lemppariksi nousi ehdottomasti New Yorkin Disney-musikaaleista tuttujen kasvojen mahtipontinen keikka. Koko Jamboreen loppuhuipennus oli musiikintäyteinen ilotulitus- ja valoshow. Kokonaisuudessaan Jamboree oli ikimuistoinen

kokemus, joka tulee näkymään elämässämme vielä pitkään (esimerkiksi loputtomana puheenaiheena).

Mitä jäi käteen:

- Uudet kaverit
- Oudot rusketusrajat
- Sokerikoukku
- Iso kasa swopattuja tavaroita
- Kehon lämmönsäätelyjärjestelmä, joka ei enää sovi Suomen ilmastoon
- Kolmen viikon univaje
- Parempi kielitaito
- Bakteerikannan muutos
- Miljoonat kuvat
- Avarampi maailmankuva

Heidi Alitalo ja Sara Lantto

Kuvat: Lasse Roiba

SEIPI19
28.6.-1.7. Hossassa

Seipi 19 oli sudenpentujen ja seikkailijoiden oma kesäleiri Hossassa. Pohjan Tähten toimitus teki leiriläisille pienen gallupin leirin viimeisenä päivänä.

1. Mikä on ollut parasta leirillä?
2. Mikä on ollut lempiruokasi leirillä?
3. Mikä on ensimmäinen asia mitä teet kotona?

Juuso Keskikuru

1. Ongen teko ja sillä kalastus.
2. Se lihapullamössö (lihapullapasta)
3. Laitan saunan päälle.

Kiia Kinnunen

1. No varmaan se, että ollaan kaikki yhdessä leikitty täällä alhaalla.
2. Hedelmäsalaatti
3. Meen suihkuun.

Leevi Jyväsjärvi

1. Retket.
2. Pinaattikeitto
3. Menen nukkumaan, väsyttää hirveesti.

Nelli Konttaniemi

1. Uiminen.
2. Se trangialla tehty tunariisi ja tomaattimurska
3. Pelaaan puhelimella ja lataan sen.

*Piia Jolanki ja Jenni Impola
Kuvat: Piia Jolanki*

SMAV XVIII

1.-5.7.2019

SMAV eli sulanmaanajan vaellus järjestettiin viime kesänä 18. kerran pitkäkhön tauon jälkeen. Vaellus korvasi tarpojen, samoajien, vaeltajien ja aikuisten kesäleirin. Osallistujat jaettiin vartioihin ja saivat omat vaelluspäiväkirjat. Toimitus sai päiväkirjat käsiinsä ja julkaisee jokaisesta päiväkirjasta katkelman.

Vartio 2.0:n ensimmäinen päivä

Oli ei niin synkkä, mutta myrskyinen päivä. Vettä satoi mustalta taivaalta kaatamalla, mutta onneksi mukana oli Samin antamat tsemppisuklaat. Matkaa oli taitettavana noin 10 kilometriä. Taivas alkoi onneksi seljetä ja pahin sade oli jo ohi. Kaikkien mieliala alkoi kohota. Vartio 2.0 pysähtyi puolenvälin kohdalla ja kokonainen ruisleipäpussi katosi vatsoihin vaatimattomana välipalana. Pitkä taivallus jatkui taas ja askel alkoi painaa. Yhden vartiolaisen painoi normaalia enemmän, jolloin hän kompastui polun ainoaan mutakuoppaan. Sitä jatkettiin kengät, polvet ja naama mudassa. Lopulta Vartio 2.0 löysi tiensä Tiikerin a.k.a Lipposensalmen laavun luo, ja päivällisestä päästiin nauttimaan. Ensimmäinen päivä oli ohi auringon paistaessa paksun pilvikerroksen takana.

Vartio 2.0

Muistiinmerkinnyt Sara

Päivä 1, maanantai

Päivän reitti: Seipiniemi – Hakokoski – Puukkojärvi – Laukkujärvi

Arvio päivästä: 5/5. Ajoitus oli täydellinen. Aina kun satoi, oltiin tauolla katoksessa.

Päivän quote:

”Nyt pistetään retkikeittimen kansi kiinni, ennen kuin sinne tippuu enemmänkin hiioppeja.”

Ryhmä 5

Saana, Sara ja Aleks

2.7. tiistai

Juuh elikkäs aamulla herättiin 6:30 herätykseen ja 10 oikeesti herättiin. Syötiin puuro-lämminkuppiseosta ja lähdettiin matkaan. Taas pari pysähdystä ja pysähdyttiin syömän pasta bologneset. Sen jälkeen lähdettiin Ölkyn kierrokselle. Lähdettiin vasenta puolta, joka oli vaikeampi (koko ajan ylä- ja alamäkiä). Sillalla otettiin kuvia ja jatkettiin matkaa ölkynperälle, joka oli pettymys. Perillä syötiin jotain riisimössöasiaa. Palattiin nyt oikeaa puolta ja matka sujui tuplanopeudella verrattuna menomatkaan. Kahvila oli ehtinyt mennä jo kiinni, niin käveltiin lähellä olevalle laavulle, jossa toinen vartiokin yöpyi. Käytiin uimassa ja tehtiin lettuja. Alissan tavaroita oli kaikkialla ja sitten mentiin nukkumaan lol

Vartio 4

Elli

2.7.

Herättiin Puukkojärveltä. Kello 8 lähdettiin. Klo 12 mentiin väri-kalliolle ja tultiin sen jälkeen kirkasvetiselle.

PV ryhmä 3

3.7.

Lähdettiin vaeltamaan vasta yhden aikoihin. Askel tuntui kevyemmältä kuin muina päivinä. Vaellettiin Lihapyörteelle ja syötiin vasta 17:30 aikoihin (lounas). Vaellettiin sieltä puukkojärvelle, jossa söimme päivällisen. Päivälliseksi meillä oli pahanmakuista kauraa. Menttiin lopuksi väsyneinä telttaan nukkumaan.

Vartio 1

Päivä 3

Menttiin julmaölkylle, käveltiin ekaksi värikallioille ja takas Ala-Ölkyn laavulle. Syötiin, ruokaseurana kyy. Käveltiin toiseksi matakksi puolet julma-ölkkyä riippusillalle ja takaisin eli 5 km.

Kasattiin hammokit ja nukuttiin niissä paitsi Ilari.

Illalla paistettiin lättyjä, joka oli tosi hidasta ja vaikeaa. Meni puolille öin.

Todella lämmin ilma!

Päivä 1

4.7. Hakokoski-Seipiniemi

Vaikka illalla laitoin nukkumaan riippumattoon herään taas maasta sen alta makuualustalta. Pitää vielä kokeilla isompaa riippumattoa ja sitten uskoa, että se ei ole minun juttuni. Raahaan itseni laavun pöydälle tekemään aamupalaa. Juuri kun olen syönyt, alkaa Anni herättelemään joukkojaan. Saan pakattua tavarat ja heitän heipat vartiolle. Polku on nopeaa kuljettavaa ja olen hetkessä Huosivirralla. Sieltä löytyy Oskarín vartio heräilemästä. Jututan hetken hereillä olleita poikia. Jatkan siitä asfalttia pitkin Seipiniemeä kohti. Seipiniemen risteyksessä pääsen ihmettelemään kahta sukeltajaa, jotka menevät pieneen istarilampeen. Jatkan kulkua pienessä tiikusateessa perille. Herättelen Joonaksen ja lähdemme hoitamaan vielä viimeisen kauppareissun Ruhtinansalmelle. Iltapäivä menee vartioita vastaanottaen ja kalustohuollossa. Se on vissi, että ainakin yksi oma retki tulee jatkossa suuntautumaan Hossaan ja silloin pyöräillään.

Taco 1

5.7.2019 SMAVXVIII – päivä 5

Maittavien yönien jälkeen kaikki heräsivät Samin herätyshuutoon ja alkoi nopea pakkaaminen. Leiri nopeasti kasaan ja kävelimme bussille ja päästiin viimeinkin suihkuun! Saunaa ei oltu harmillisesti lämmitetty, mutta suihku tuntui ihanalta. Päästiin myös syömään Hossan luontokeskukselle hyvää ruokaa ja nyt olemme bussissa matkalla kotiin. Oli tosi hyvä leiri ja oli tosi hauskaa!

Päivä 2

Katkelmat koonnut Piia Jolanki

ARKISTON HELMI

Arkiston helmi on vanhasta Pohjan Tähestä poimittu juttu, joka julkaistaan uudelleen.

Tässä lehdessä julkaisemamme juttu on Pohjan Tähten Extra-numerosta vuodelta 1992.

SUDENPENTUOSASTON KUULUMISIA

Sudenpentujen syksy on kulunut vauhdikkaasti eri jälkien parissa. Syksyn aikana olemme askarrelleet erilaisia elämiä ja luoneet niistä hienon rantamaiseman Länsikolon seinälle. Sudenpennut ovat tutustuneet kovakuoriaisiin ja kuvanneet erilaisia pintoja Easi Scope -mikroskoopeilla. Lisäksi viimeisessä lauman omassa kokouksessa sudenpennut tekivät itse kynttilöitä. Sudenpennut ovat myös käyneet retkeilemässä koko osaston ja laumojensa retkillä.

Vielä on edessä itsenäisyyspäivän kekkerit, jossa uudet sudenpennut antavat partiolupauksensa. Myös koko sudenpentuosaston syyskauden päättävä Puurojuhla on vielä odottamassa tapahtumistaan.

Nelli, Ines ja Isla Kirahvien
päiväretkellä Pilpalla
Kuva: Tiia Hyväla

Eveliina Arvola

PYKÄLLYS

12.-13.10.

Pykällys on salainen vaeltajiin siirtymisriitti, jonka aikana suoritetaan erilaisia tehtäviä. Tänä syksynä viisi vaeltajaa antoi vaeltajalupauksensa. Toimituksen salaiset agentit saivat käsiinsä muutaman mystisen kuvan itse tapahtumasta.

Toimituksen salaiset agentit

SINNE, TÄNNE, TUONNE JA TAKAISIN Tarpojen syysleiri 11.-13.10 Rokualla

Jokavuotista tarpojen syysleiriä vietettiin tälläkin kertaa Rokuan kauniissa maisemissa. Leirin nimenä toimi muunneltu versio meille kaikille tutusta Hobitti-kirjasta: Sinne, tänne, tuonne ja takaisin. Koko viikonlopun inspiraationa ruoista ohjelmaan toimi tottakai Hobitti ja Keski-Maa.

Perinteikkäästi leiri alkoi vartiojaolla ja teltojen pystytyksellä. 12 leiriläistä jaettiin neljään vartioon, joiden niminä toimi esimerkiksi Smaugin

Makupalat ja Bomburin juustokiekot. Illasta jäi aikaa myös kaikkien rakastamalle ponileikille. Kaminoiden lämmössä nukkuen ensimmäinen ilta oli saatu päätökseensä.

Lauantaiaamu pyörähti iloisesti käyntiin lipunnostolla. Öisistä kipinävuoroista ja kommelluksista huolimatta kaikki olivat täysillä mukana päivässä; paitsi ehkä johtajat, joiden silmäluomia univaje painoi.

Juho, Inka ja Saga Rokuan kauniissa maisemissa.
Kuva: Joose Yrjänäinen

Aamutoimien ja ravitsevan puuroaterian jälkeen vartiot lähtivät kiertämään rasteja suorittaen Hobitti-aiheisia tehtäviä. Tarpojat pääsivät esimerkiksi harjoittamaan ensiaputaitojaan peikkojen hyökkäyksen kohteeksi joutuneille hobiteille ja tunnistamaan kirjasta tuttuja sitaatteja. Ja eihän mikään leiri olisi onnistunut ellei joku olisi joutunut eksyksiin. Tällä kertaa tarpojien sijasta karttaa eivät osanneet lukea rastihenkilöt ja johtajia saatiin noukkia autolla useamman kilometrin säteeltä.

“ Tarpojat pääsivät harjoittamaan ensiaputaitojaan peikkojen hyökkäyksen kohteeksi joutuneille hobiteille

Auringon laskettua ohjelmassa oli iltanuotio. Leiriläiset pääsivät esittämään päivän aikana suunnittelemaansa sketsejä ja nauttimaan johtajien puujalkavitseistä nuotion äärellä. Ennen saunaa ja iltpalaa leikittiin vielä kuitenkin kaikille tutusta laserpelistä muunneltua versiota. Mukana pelissä olivat esimerkiksi

suuri ja mahtava lohikäärme Smaug, vaaralliset örkit, valtava kultavuori ja pelin pääpalkinto arkkikivi.

Sunnuntai aamuna auringon noustessa herättiin lumisiin maisemiin. Lunta satoi koko päivän, mutta se ei leiriläisiä haitannut lumipallojen valmistuessa. Telttojen purku ja kaikkien inhoama kaminoiden siivous hoidettiin ripeästi alta pois ja aikaa jäi ennen lähtöä vielä leikkimiseenkin. Leiriläiset lähtivät hyvissä ajoin kävelemään puomille, josta bussi nappasi kyytiinsä iloiset leiriläiset ja hyvin väsyneet johtajat. Puolentoistatunnin matka Ynnille sujui ripeästi nukkuessa.

Sara Lantto

NIIHÄ OLI

Sudarityttö: "Minkä ikänen sää oot? Kuuskyt, eli..."

Piia: "Mää oon kohta yheksäntoista."

Sudarityttö: "Miten sää oot päässy ylioppilaaksi?"

Bussimatalla Seipi19-kesäleirille

"Lehmillä ois olkapäät, jos ne seisoi kahdella kädellä."

Kasperin heitto johtajien keskustellessa naudan paloittelukaavioista Seipi19-kesäleirillä

"Ootteko te kaks sukua? Mietin, kun teillä on molemmilla punaiset pipot."

Tarpoja Samille ja Joonakselle (isä ja poika) SMAV XVIII -vaelluksella

Ryhmä 2: "Hei Johannes! Eihän tämä haaveiluraha riitä alkuunkaan!"

Johannes: "Mitä? Mä jo nelinkertaistin sen siitä SP:n ohjeesta!"

Suunnitteluseminaarissa toteutettiin Suomen Partiolaisten "Haaveiden lip-pukunta" -työpaja. Ryhmät visioivat, mitä tekisivät, jos käytössä olisi 80 johtajaa ja 20 000 euroa.

"Mää tiän mitä siitä seuraal Siitä seuraa VAUVA!"

Seikkailijatyttö johtajalle, joka kertoi Vedenneito-elokuvan näyttelijän, Antin, hymyilleen hänelle näytöksen jälkeen Valveella.

Ilmianna partiotoverisi kuolemattomat lausahdukset:

pohjantahti.pv@gmail.com

Parhaat julkaistaan!

SOMEPOIMINTA

uolevivartio

HALUATKO OMAN PARTIOKUVASI POHJAN TÄHTEEN?

Julkaise kuvasi Instagramissa häshtägillä
#pohjanveikot

